

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T. K.**, bývajúceho v C., proti žalovanej **R., a.s.**, so sídlom v K., zastúpenej JUDr. G. G., advokátom so sídlom v K., **o určenie trvania právneho vzťahu**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12 C 473/2009, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2013 sp. zn. 1 Co 334/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 24. mája 2011 č.k. 12 C 473/2009-44 určil, že poistný vzťah medzi žalobcom a žalovanou, založený poistnou zmluvou typu UDP-K č. 5149800085 z 10. augusta 1999, trvá. Vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie (§ 153b O.s.p.), ktorý odôvodnil podľa § 157 ods. 4 O.s.p. s poukazom na § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, ustanovenia Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov (§ 37, § 39, § 40a, § 49a, § 50a) a o záväzkových vzťahoch (§ 493, § 575), ustanovenia zákona č. 24/1991 Zb. o poisťovníctve, účinného v čase uzavretia poistnej zmluvy, a ustanovenia zákona č. 8/2008 Z.z. o poisťovníctve, účinného v čase rozhodnutia súdu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na to, že v spore úspešnému žalobcovi trovy konania nevznikli a žalovaná bola v spore neúspešná. Žalovanú na základe výsledku konania zaviazal zaplatiť súdny poplatok (§ 2 veta

prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 31. decembra 2009).

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 13. marca 2013 sp. zn. 1 Co 334/2011 vo výroku o veci samej odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 202 ods. 1 O.s.p.) a vo výroku o trovách konania potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Dospel k záveru, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené, a že odvolanie žalovanej, založené na dôvodoch podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p., by bolo prípustné len voči rozsudku vydanému na základe vykonaného dokazovania. Uvedeným uznesením odvolací súd tiež zamietol návrh žalovanej na prerušenie odvolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na rovnaké dôvody ako súd prvého stupňa.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu okrem výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila ustanoveniami § 241 ods. 1 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Namietala vady konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov opomenul procesný postup podľa § 129 O.s.p. a odvolací súd posúdil vec aj podľa § 797 a nasl. Občianskeho zákonníka bez toho, aby vopred vyzval žalovanú na vyjadrenie (§ 213 ods. 2 O.s.p.). Súdny nižších stupňov tiež nedodržali postup podľa § 118 ods. 2 O.s.p., čo zakladá tzv. inú vadu konania. Najmä však z viacerých hľadísk vec nesprávne právne posúdili. Z uvedených dôvodov žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak odvolací súd a/ zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje žiaden zo znakov uznesenia podľa § 239 ods. 2 O.s.p. Dovolanie preto podľa citovaných ustanovení prípustné nie je.

Vzhľadom na obsah dovolania i zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnúť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal odvolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia

nezakladajú. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných vád v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takej vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z vymenovaných vád.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Podľa názoru dovolateľky je konanie postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., spočívajúcou v opomenutí procesného postupu podľa § 129 O.s.p. a § 213 ods. 2 O.s.p.

O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide vtedy, ak súd v priebehu konania neumožnil účastníkovi vykonať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Dovolací súd po preskúmaní dovolaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo, žiadnu z dovolateľkou tvrdených vád nezistil.

Pokiaľ žalovaná namietala nedodržanie postupu pri vykonávaní listinných dôkazov ich prečítaním, resp. oznámením ich obsahu na pojednávaní v zmysle § 129 O.s.p., je potrebné prihliadnuť na to, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie. Skutkovým základom rozsudku pre zmeškanie je žalobcom tvrdený skutkový stav, ak ho súd považuje za nesporný (§ 153b ods. 2 O.s.p.). Vychádza pritom i z predložených dôkazov, tieto však nevykonáva. Uvedená námietka žalovanej je preto neopodstatnená.

Je bezpredmetné tiež tvrdenie žalovanej o porušení § 213 ods. 2 O.s.p. odvolacím súdom, ktorý žalovanú nevyzval na vyjadrenie k možnému použitiu ustanovenia § 797 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu totiž vyplýva, že odvolací súd citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pri svojom rozhodovaní vôbec nepoužil.

Keďže v dovolacom konaní sa nepreukázala existencia žiadnej z vád konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., nemožno prípustnosť dovolania vyvodiť ani z tohto ustanovenia.

Dovolanie je odôvodnené i vadou konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (tzv. iná vada konania) z dôvodu nedodržania postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p., ako aj nesprávnosťou právnych záverov zaujatých súdmi nižších stupňov, teda nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Dôsledkom inej vady konania je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá, pretože nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia. Tieto závery obdobne platia i pre nesprávne právne posúdenie veci. Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Prípustnosť dovolania proti výroku uznesenia odvolacieho súdu o trovách konania je výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku nebola preukázaná procesná vada konania zakladajúca zmätočnosť, nemožno prípustnosť dovolania proti tomuto výroku vyvodiť ani z § 237 O.s.p.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2014

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková